

מעבדה 5 – למידה לא מונחית:

מגיש: איתי גיא, ת.ז. - 305104184

1. קריאת קובץ הנתונים *iris.data*:

```
19     """
20     path - iris data file path
21     """
22     def load_data(self, path):
23         dataset = pd.DataFrame(columns=Kmeans.XHeaders)
24         y = pd.DataFrame(columns=Kmeans.YHeader)
25         with open(path.strip(), "r") as d:
26             lines = d.readlines()
27             for i, line in enumerate(lines):
28                 line = line.split(",")
29                 dataset.loc[i] = line[0:len(line) - 1]
30                 y.loc[i] = line[len(line) - 1]
31         self.__trainset = dataset
32         self.__ytrain = y
33
```

2. מימוש 3 אלגוריתמים אופציונאליים לאיתחול *KMEANS*:

א. רנדומלי לחלוטין – אנו מאתחלים את ה-*seeds* להיות וקטורים 4 מימדיים רנדומליים

```
92     """
93     k - number of vector seeds we should create and fill-in with random numbers
94     """
95     def __random(self, k):
96         kmeans = pd.DataFrame(columns=Kmeans.XHeaders)
97         for i in range(0, k):
98             kmeans.loc[i] = np.random.rand(len(Kmeans.XHeaders))
99             for idx, item in enumerate(kmeans.loc[i]):
100                 kmeans.loc[i][idx] = random.uniform(1, Kmeans.RAND_INT)
101         return kmeans
```

ב. אלגוריתם אתחול פורגי – נבחר k רשומות רנדומלית מתוך הקלט שיהווה *seeds* התחלתיים

```
77     """
78     ~~~~
79     """
80     def __forgy(self, k):
81         kmeans = pd.DataFrame(columns=Kmeans.XHeaders)
82         data_indecies = np.asarray(range(0, len(self.__trainset)))
83         np.random.shuffle(data_indecies)
84         for idx, r in enumerate(data_indecies):
85             #break out after k steps:
86             if idx >= k:
87                 break
88             kmeans.loc[idx] = self.__trainset.iloc[r]
89         return kmeans
```

ג. אלגוריתם אתחול ++ - ממקסם את ההסתברות לבחור את ה-*seed* הבא רחוק כמה שיותר מה-*seed* הנוכחי שנבחר:

```
105     """
106     k - number of seeds we should pick in smart probability way
107     """
108     def __init_plusPlus(self, k):
109         kmeans = pd.DataFrame(columns=Kmeans.XHeaders)
110         samp_df = self.__trainset.sample(n=1)
111         k_idx = [samp_df.index.values.astype(int)[0]]
112         kmeans.loc[0] = np.asarray(samp_df)[0]
113         #each iterate we pick the next vector:
114         for i in range(1, k):
115             last_mean = np.asarray(kmeans)
116             last_mean = last_mean[len(last_mean) - 1]
117             for idx, _ in enumerate(last_mean):
118                 last_mean[idx] = float(last_mean[idx])
119             next_sample_vec = None
120             max_prop = 0
121             total_sum = 0.0
122             #computing the sum:
123             for control, row in self.__trainset.iterrows():
124                 if control not in k_idx:
125                     row = np.asarray(row)
126                     for idx, _ in enumerate(row):
127                         row[idx] = float(row[idx])
128                     local_sum = 0.0
129                     for k1, k2 in zip(row, last_mean):
130                         local_sum = (k1 - k2) ** 2
131                     total_sum = abs(total_sum + local_sum)
132             #computing the probability and pick the far away one:
133             for control, row in self.__trainset.iterrows():
134                 if control not in k_idx:
135                     row = np.asarray(row)
136                     for idx, _ in enumerate(row):
137                         row[idx] = float(row[idx])
138                     local_sum = 0.0
139                     for k1, k2 in zip(row, last_mean):
140                         local_sum = (k1 - k2) ** 2
141                     curr_prop = local_sum*(1/total_sum)
142                     if curr_prop > max_prop:
143                         max_prop = curr_prop
144
145             next_sample_vec = row
146             if next_sample_vec is not None:
147                 kmeans.loc[i - 1] = next_sample_vec
148         return kmeans
```

3. הדפסת הסיווגים של כל פרח לפי טבלה המבטאת כמה פרחים מכל סוג סווגו לכל אחד משלושת הצברים:

```
Using Selection method = random and k = 3 :
```

```
=====
```

	setosa	versicolor	virginica
0	0	47	50
1	50	3	0
2	0	0	0

```
Using Selection method = forgy and k = 3 :
```

```
=====
```

	setosa	versicolor	virginica
0	0	47	14
1	0	3	36
2	50	0	0

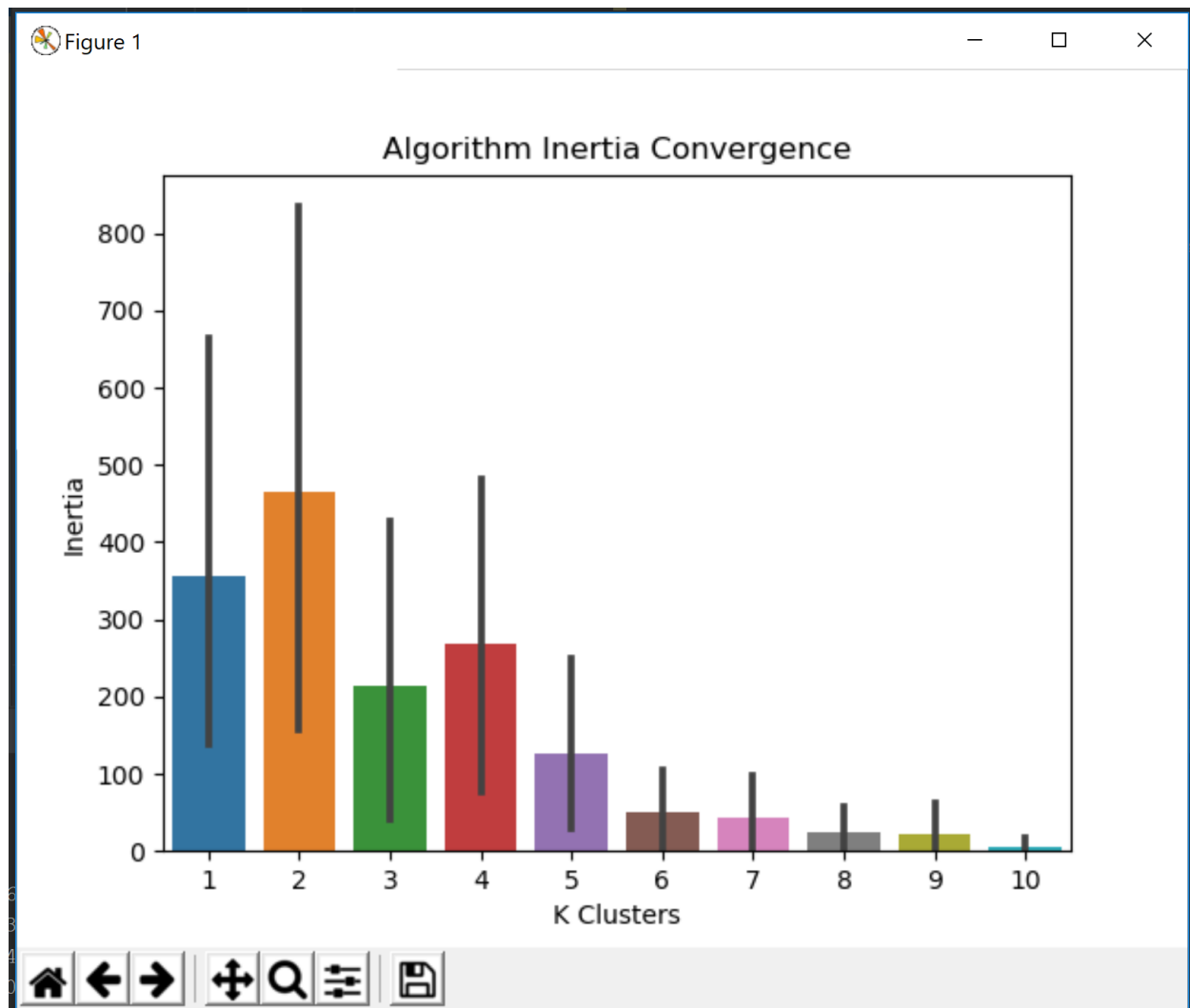
```
Using Selection method = init++ and k = 3 :
```

```
=====
```

	setosa	versicolor	virginica
0	50	3	0
1	0	47	50
2	0	0	0

4. אלגוריתם האתחול *forgy* היה המוצלח ביותר מבין השלושה (תיאר את הנתונים באופן יותר נכון ועם חלוקה יותר עדינה מיתר אלגוריתמי האתחול ובנוסף גם תמיד מוצא חלוקה ל-3 אשכולות).

5. שרטוט גרף שבציר ה-Y האנרציה שאליה התכנס האלגוריתם כאשר מריצים אותו עבור $K = 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10$:

ניתן לראות שככל ש- k קטן גם האינרציה הולכת וקטנה עד שניהית זעירה ואף לא נראית בגרף. נתון זה לא מפתיע מהסיבה שככל ש- k גדל זה אומר שיש יותר *seeds* במרחב שיכולים "לתפוס" יותר אירוסים קרובים ואז זה מגדיל את הסיכוי שעבור אירוס רחוק יהיה *seed* קרוב שהוא יכול להשתייך אליו.

ה- k האופטימלי לפי הגרף הנ"ל הוא $k = 6$ מכיוון שעבורו סכום המרחקים הוא קטן מאוד ולכן מכיל **נקודות קרובות** בתוך האשכול ומייצר **מרחק גדול בין האשכולות** בנוסף החל מ- k זה יש התייצבות של ערכי האינרציה וזה אומר שדרושים **בסביבות 6** אשכולות בכדי לקבל שגיאה קטנה שמחלקת את המרחב עם מינימום אשכולות ומקסימום נקודות בכל אשכול תחת התכונה שהוזכרה הנ"ל. לכן $k = 6$ בגרף הנ"ל הוא האופטימלי.

- הערה – מהבנת הנתונים ידוע ש-*setosa* מופרד מהנתונים בצורה טובה ול-2 הסוגים דרושים עוד 2 אשכולות לפחות אבל מכיוון שהם "מעורבבים" קצת נצטרך יותר מ-2 אשכולות ולכן באופן כללי בין 3-5 אשכולות נוספים זה סביר בכדי לחלק את *versicolor* ו-*virginica*.

ניתן לראות את מטריצת הריצות הבאה שמכילה את המרחקים שיצרו את הגרף הנ"ל:

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
0	680.8244	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
1	1619.4251975792097	845.7723562546502	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
2	372.12203125	1658.3829333333329	28.978645833333346	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
3	4.307307692307694	1056.80984375	638.0414792899405	38.290819672131136	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
4	101.09760000000001	3.3362500000000006	234.6447258979206	642.3793047337278	410.3368175645087	0.0	0.0	0.0	0.0	0.0
5	126.58816326530618	3.176521739130436	29.630370370370414	850.3512499999999	47.706249999999993	235.62299039780518	0.0	0.0	0.0	0.0
6	58.816768	108.18065843621407	12.075013850415512	745.32500000000003	31.211198347107462	58.566796874999945	4.655000000000001	0.0	0.0	0.0
7	128.08419753086426	348.9508	937.57	2.7541071428571375	480.72512110726643	3.4816666666666666	214.77634920634918	136.80648760330587	0.0	0.0
8	97.47190399999997	575.5447500000001	0.95875	324.98571428571427	85.60333333333335	185.6438752362949	183.7625	23.636900000000002	20.554214876033058	0.0
9	367.0374999999999	51.83555555555564	257.0693750000001	77.84399999999997	204.6702	8.9546	20.572024793388437	86.30330812854442	203.47	54.4071597633136

6. לאחר שינויים "קלים" בנתונים הקלט ניתן לראות את האבחנות הבאות:
- א. כאשר השינויים הם "קלים"-מספריים אז *random* משנה את חלוקת הקבוצות לכן הוא אלגוריתם שרגיש לשינויים של נתוני הקלט (**ברוב** ההגרלות):
- מצורף הקובץ עם השינויי - *iris_change.data*

```
Using Selection method = random and k = 3 :
=====
      setosa  versicolor  virginica
0           0           1           1
1          50          49           49
2           0           0           0
```

- ב. האלגוריתם ++ *init* בפעמים רבות מבצע חלוקה יציבה יותר של הנתונים ובאופן עמיד לשינויים "קלים" בקלט לכן הוא פחות רגיש מ-*random*:

```
Using Selection method = init++ and k = 3 :
=====
      setosa  versicolor  virginica
0           0          47          50
1          50           3           0
2           0           0           0
```

ג. כפי שניתן לראות פורגי מתאים את עצמו (באופן לא מפתיע) יותר לנתונים, יציב ומחלק את הקבוצות באופן יותר נכון, **עדין ועמיד** ביחס ל-*random* ול-*++init* שמבצעים חלוקה יחסית גסה ופחות נכונה:

```
Using Selection method = forgy and k = 3 :
```

```
=====
```

	setosa	versicolor	virginica
0	0	47	14
1	0	3	36
2	50	0	0

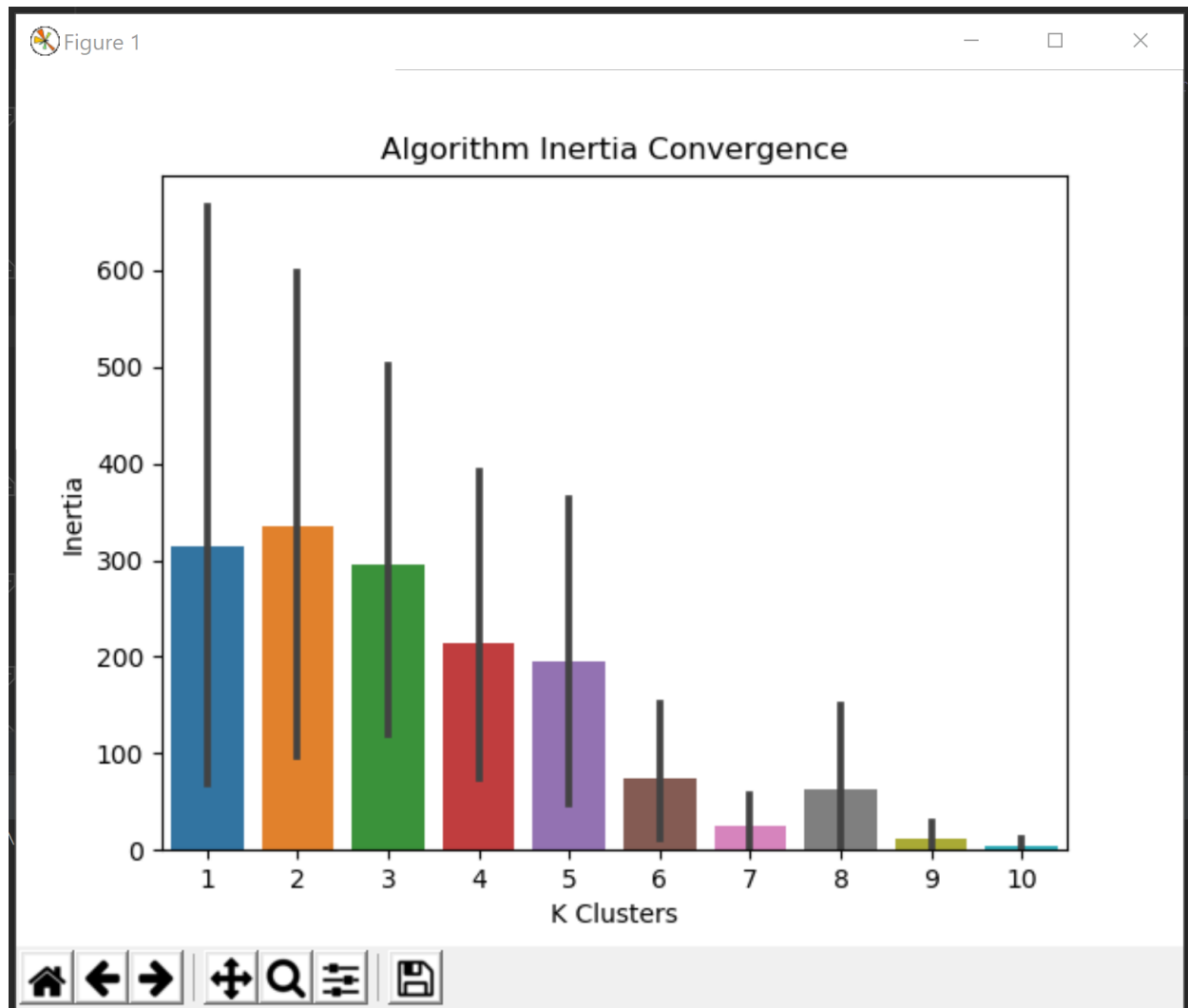
ניתן לראות זאת גם ב-*k* גבוה יותר בצורה ברורה יותר ש-*forgy* מבצע אבחנה **עדינה** בין הקבוצות:

```
Using Selection method = forgy and k = 10 :
```

```
=====
```

	setosa	versicolor	virginica
0	0	1	8
1	50	0	0
2	0	17	0
3	0	20	1
4	0	3	1
5	0	0	10
6	0	7	0
7	0	1	10
8	0	0	16
9	0	1	4

בנוסף ניתן לראות שגם גרף האינרציה של *forgy* אכן שמר על צורתו:

7. לסיכום, *k - means* זה אלגוריתם שמנסה לחלק את הנתונים לקבוצות באופן כזה שמנסה שהמרחקים בתוך כל קבוצה **קטנים** והמרחקים בין הקבוצות **השונות גדולים** ולכן במקרים בהם הקבוצות **לא מחולקות** באופן **ברור** במרחב למשל "מעורבבים" בצורה **צפופה** באופן **שלא ניתן** למצוא מישור/ישר מפריד כלשהו בניהם האלגוריתם לא ייצג טוב את חלוקת הקבוצות ויהיו בו המון שגיאות ולכן יגרור תוצאות לא טובות (למשל כמו סגנון החלוקה בין *versicolor* ו-*virginica* רק באופן **יותר קיצוני בהרבה**).

- למשל ניתן להבחין ב-*iris* שקבוצת *setosa* שמופרדת באופן ברור וכמעט מוחלט **מיתר** הקבוצות ולכן ברוב המוחלט של המקרים האלגוריתם כן הצליח לזהות את הקבוצה ולהפריד אותה מיתר הקבוצות במרחב בצורה **טובה**.

דוגמא להרצת התוכנית ב-console:

```
C:\Users\itgui>C:\Users\itgui\OneDrive\Desktop\Submission_5\Kmeans.py --file C:\Users\itgui\OneDrive\Desktop\iris.data --selection_method all --plot_inertia_graph false

Using Selection method = forgy and k = 3 :
=====
      setosa  versicolor  virginica
0         0           2          36
1        50           0           0
2         0          48          14
***

Using Selection method = random and k = 3 :
=====
      setosa  versicolor  virginica
0         0           0           0
1         0           3          36
2         0          47          14
***

Using Selection method = init++ and k = 3 :
=====
      setosa  versicolor  virginica
0         0          47          50
1        50           3           0
2         0           0           0
```